

Θα `θελα να `μουν

Στίχοι: **B.D Foxmoor**

Μουσική: **B.D Foxmoor**

Εκτελέσεις:

tive Member

Θα `θελα να` μουν μελάνι στην πένα του Καστοριάδη
και οργή πάνω στα μάτια του Πάμπλο,
γερασμένο σκυλί μπροστά απ' την πύλη του Άδη,
να γελάω και να θέλω τα σωθικά μου να βγάλω.
Να σας τη σπάω συνεχώς σαν τον Ραφαηλίδη,
αν γονατίζετε για κάποιο θεό,
να `χα μια γλώσσα φαρμακωμένο λεπίδι,
αντί μια ψυχή ναυάγιο σε απέραντο βυθό.
Να `μουν Εβραίος το `40 στη Θεσσαλονίκη
ή ένα κύμα μεγάλο πάνω στα ξερονήσια,
να `στελνα πίσω τη ντροπή σ' αυτούς που ανήκει
και μια συγγνώμη σ' αυτούς που χαθήκαν περίσσια.
Θα `θελα σκλάβος να `μουν με μαστιγιές στην πλάτη,
να κουβαλάω μάρμαρα του Παρθενώνα,
πεισματάρης μαθητής του Σωκράτη,
και τυφλός χριστιανός κάπου στον πρώτο αιώνα.
Στίχοι Τούρκου ποιητή γραμμένοι σε λευκό κελί
και λίγο ελεύθερος στη χάση και στη φέξη,
να `μουν αλλόθρησκου στο κούτελο φιλί
και το γέλιο το πικρό στο Πέραμα του Ξέρξη.
Να `χα πάρει | 5 επί επταετίας,
να μην αντίκριζα μάτια προδομένα
κι από χέρι αριστερό άνευ αιτίας,
ψηφοδέλτιο άκυρο αλλαγής το `81.
Θα θελα να `μουν μελωδία άγνωστη του Χατζηδάκη
και το επόμενο βιβλίο του Κοροβέση,
απ' τα ράσα αφορισμένος σαν τον Καζαντζάκη,
να παω μ' αθάνατους αν περισσεύει θέση.
Του 2004 να λείπω το Σεπτέμβρη,
θα πάρει η μπάλα πολλούς στο πουθενά,
τα ποντίκια θα χορεύουνε στ' αλεύρι,
γνωστή εικόνα εγώ θα πάρω τα βουνά.

Θα `θελα να `μουν όσα σκότωσης πριν από μένα,
δήθεν για μένα.

Θα `θελα να `μουν όσα σκότωσης πριν από μένα
και δεν είναι γραμμένα.

Θα `θελα να `μουν όσα σκότωσης πριν από μένα,
τα μυθοπαρμένα.

Θα `θελα να `μουν όσα σκότωσης πριν από μένα,
σειρά μου και μένα.

Θα `θελα να `μουν μετανάστης στο μεταγωγών,
μπάτσος αυτόχειρας που τέλειωσε ωραία.

Μια φωνή δυνατή που αναφέρεται απών,
έλληνας λοχαγός που δεν πήγε στην Κορέα.

Μια στιγμή από το όνειρο του Ρήγα
και ντοκουμέντο μυστικό από τη Βάρκιζα,
ένα τραγούδι καμπίσιο από κολίγα
και το δάφνινο στεφάνι θα στο χάριζα.

Θα `θελα να `μουν ψωμί και κουκούτσι από ελιά
δίπλα σε άδειο από νερό χρυσό κανάτι
που θα καθόταν στο λαιμό του βασιλιά
στο γάμο του λαού με το παλάτι.

να `μουν η πρώτη διαγραφή από το ΠΑΚ,
χαμένη μπάλα του γκολφ ξεμωραμένου εθνάρχη,
να `μωνα σάτιρα σ' ένα κοινό γεμάτο τρακ
και τραγουδιάρης που να μη σέρνεται όπου λάχει

Να `μουν η αντοχή του Ρένου του Αποστολίδη,
μια ιστορία αφηγημένη απ' τον Κατράκη;

θα `θελα να `μουν σ' αλάνα αυτοσχέδιο παιχνίδι
κι ισόβια κάθειρξη απλά για ένα γκαζάκι.

Του Κώστα Βάρναλη να ήμουν η "Καμπάνα"
και το πινέλο του Θεόφιλου στο αίμα,

Θα θελα να `μουν όσα δε σου `παν, μάνα,
μήπως και δε με γένναγες μέσα στο ψέμα.

Αφού είμαι άτυχος και δεν ξαναγεννιέμαι,
έφτιαξα μόνος μου κάτι να καυχιέμαι.

Καταχώριση στο stixoi.info: kyan prap, 12-04-2006

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=15083